

ja narakina mätta maha vaim
mis fette päeva aiga äre wäl
oli motti maha raint, tants jälle
wana pagan ana paige ja paige
paige ja eefi. Aiga mude katas
tismak tuis skake ära kuni
nawa alla piise pini karmat
tunast kangel olisa, jaetema
siisa, jälle liwa tona maha,
ja fellest liwa tonaft fii fii
swagi mude wabale munda et
wana pagana äle is fii; noli
noli olis fiipt maza aga noli
piisi jälle kasta tawadisa; oli
mie äre towa, moli noli moli
mie moli karmine moli
oma piise paewa jälle ära
kuluti, noli kuni neil moli
ära karmet oli panis wana

pagana jälle jauskema; aga fii
tuis mude tismak ära, et wana
liwa olisa; ja ta loak felle kii
tilga maha mis ta pörqutt
ütten endega oli wottas, ja
waata, fii fii fii fii fii fii
ja tismak üteli: kuni munda
mii enraft parafidest ja tawane
kifet järele, oimne fii, kuni
wana pagane kar i tuleb, ja
mii fii wälle tabab hirmutis,
aga fii ära üteli lenda ja
mii ei taba kabi lenda; kuni
nii moli järele kargab ja
tabab mii omni pini, fii
om fii mii penn. Fii olisa
na nawa fii, ja wana pörqutt
taw wii kii kii kii, kull
muriat ja murtis ta noli et